

Jachtslot Mookerheide

de Biesselt

de Zandberg

Mookerschans

Heumense Schans

€ 1,50

Plasmolen - Mook

Gemeente Mook en Middelaar

Wandelen met verhalen

Route:

**7.5 of 8.5
kilometer**

“Een duik in het verleden van de
buurtschap De Biesselt...”

Wandelen over...

de twee schansen

Maak kennis met de toeristische parel Plasmolen! Wandel mee door de kop van Limburg en combineer gezonde inspanning met leerzame ontspanning.

Wandeling 3: Een duik in het verleden van de buurtschap 'de Biesselt'.

Korte wandelaanduiding:

Een mooie wandeling op 'niveau', van 2,5 á 3 uur (naar keuze in te korten) die ons voert langs een romantisch

jachtslot naar de Biesselt, met haar sporen van een ver verleden en meeslepende verhalen uit een recentere tijd. Verder leidt de wandeling ons, via het natuurgebied de Zandberg, naar twee mysterieuze schansen uit de 17^e eeuw en via prachtige natuur terug naar ons vertrekpunt.

Wandeltips:

Een gemakkelijk te lopen route over bospaden en akkerwegen. Wandelschoenen zijn aan te

bevelen maar niet noodzakelijk. Op twee plaatsen onderweg is gelegenheid tot rust en een terras.

Alhoewel deze gelegenheden vaak open zijn, is een flesje water voor onderweg aan te raden.

Alternatieve vertrekpunten:

Deze wandeling is beschreven vanaf station Mook-Molenhoek (zie routekaartje P1), maar u kunt ook starten bij landgoed Jachtslot de Mookerheide (P2) of herberg-restaurant 't Zwaantje (P3). Als u de route vanaf deze vertrekpunten wandelt (volg de route vanaf etappe 2, resp. etappe 5) komt u vanzelf ook weer bij uw vertrekpunt terug.

Etappe 1: Het vertrek.

We starten bij het station Mook-Molenhoek en slaan, aan de stationskant aan de Lindenlaan, rechtsaf richting het landgoed Jachtslot de Mookerheide. Na enige honderden meters komen we bij een smalle brug over het spoor en gaan hier rechtsaf de spoorbrug over. Let op tegemoetkomend verkeer! Aan de overzijde van de brug slaan we schuin rechtsaf de geasfalteerde Slotlaan in. Op dit punt negeren we het bospad dat scherper rechtsaf gaat. De Slotlaan volgend zien we na enige tijd aan onze rechterhand het Jachtslot.

Verhaal 1: Het Jachtslot.

Tussen 1902 en 1905 bouwde Jan J. Luden, een rijke koopmanszoon

uit Amsterdam, hier zijn Jugendstil jachtslot, in die tijd al voorzien van alle denkbare vormen van luxe zoals elektriciteit, warm en koud stromend water en een hal met een monumentale trap en een plafond als een hemelgewelf. Hij verbleef er maar kort, maar wist toch al snel ruzie met de burgemeester van Heumen te krijgen. Schijnbaar ging het over een niet-geoorloofde konijnenjacht, maar feitelijk ging het om de macht in het dorp. Luden mat zich de titel Heer van Heumen aan en keek vanuit de torenkamer van zijn hoog gelegen jachtslot letterlijk neer op de burgemeester. Deze laatste was tevens eigenaar van de brouwerij de Raaf, onder in het dal, die de naam Bergzicht had gekregen. In 1910 verkocht Luden zijn bezit alweer aan dhr. Antonie Vroeg, die het domein uitbouwde met prachtige tuinen en kassen. In 1928 kwam het pand leeg te staan toen Vroeg naar Montreux verhuisde. In de oorlog zat de Duitse bezetter korte tijd in het jachtslot.

Na de oorlog startten de zusters Dominicanessen van Bethanië in 1947 hier een klooster en een opvanghuis voor kinderen met leer- en opvoedingsmoeilijkheden. In 1985 werd het landgoed verkocht aan de Vereniging Natuurmonumenten en vervolgens werd het Jachtslot verpacht aan dhr. van Hout die het terug bracht in de prachtige Jugendstil en ombouwde tot een schitterend hotel/restaurant en conferentieoord.

Alhoewel we nog maar kort op pad zijn, is er in het Jachtslot de mogelijkheid een kopje koffie of een verfrissing te gebruiken. Tevens kunt u dan het prachtige Jugendstil pand ook even aan de binnenkant bewonderen.

Etappe 2: Op weg naar de Biesselt.

Achter het Jachtslot verlaten we het asfaltweggetje en steken het parkeerterrein diagonaal over en komen zo op een pad dat we naar links opgaan. Meteen bij de eerste kruising slaan we rechtsaf en lopen door tot een kruising. Hier gaan we linksaf. We wandelen door tot de volgende T-splitsing waar we vervolgens weer rechtsaf slaan. En opnieuw door naar een T-splitsing. Hier weer linksaf. Na ongeveer 100m. (halverwege dit pad tot de bosrand) staan we even stil. We komen hier in het gebied van de buurtschap de Biesselt of, zoals op oude Franse kaarten uit de tijd van Napoleon staat, 'de Bisselt'.

Verhaal 2: De oorsprong van de ontginningskolonie.

In 1773 verzocht Anton Witzen aan de Krieges- und Domainen-Kammern in Kleef (dit deel van Nederland behoorde toen toe aan het koninkrijk Pruisen) het gebied, ter grootte van zo'n 600 voetbalvelden, te mogen ontginnen. Zijn bedoeling was hier, tussen Mook en Groesbeek, een nieuw dorp te beginnen voor zo'n 200 gezinnen. Hij kreeg toestemming en de verkoop kon beginnen.

Maar Witzen bleek een oplichter en hij vertrok met de noorderzon. De verkaveling was toen al gestart en men besloot het gebied verder te verkopen. Dhr. Motmans uit Mook kocht een groot deel van het gebied aan deze kant van de Groesbeekseweg inclusief de hoek waar nu herberg-restaurant 't Zwaantje staat. Hij bouwde er een aantal boerderijtjes en verpachtte deze aan kleine boertjes. Op de plek waar we nu staan, bouwde hij ook een windmolen en begon een brandewijndistilleerderij. Over de molen kreeg hij vervolgens ruzie met de molenaar van de Bovenste Plasmolen in Plasmolen, die een ban- of dwangmolen was. Om die reden mochten de boeren niet vrij kiezen waar zij hun graan wilden laten malen. Uiteindelijk kwam het dorp er niet, maar deze ontginning was wel het begin van de huidige buurtschap De Biesselt. Veel van de kleine boerderijtjes, aan de andere kant van de Groesbeekseweg, werden al voor de Tweede Wereldoorlog verkocht aan Nijmegenaren die graag buiten wilden wonen en er later mooie buitenhuizen voor in de plaats zetten.

Etappe 3: Een klein stukje door, naar het Biesseltse ven.

We lopen dit landweggetje verder af, tot we aan een asfaltweg komen: de Biesseltsebaan. Hier gaan we rechtsaf maar stoppen nog even meteen na de hoek. Rechts zien we een klein vennetje in het weiland liggen en als we goed kijken zien we aan de andere kant van de weg een lager gedeelte in

het bos, omringd door een grondwal van zo'n meter hoog. Dit lage terrein was vroeger ook nat. Deze twee samen vormden, heel vroeger al, 'het Biesseltse ven'.

Verhaal 3: Een duik in het (verre) verleden van de Biesselt.

De naam 'De Biesselt' komt van dit Biesseltse ven. Op oude kaarten (1570) staat dit al aangegeven als 'Biessael' en is waarschijnlijk oorspronkelijk een leemafgraving uit de Romeinse tijd. Het leem hadden de Romeinen mogelijk nodig voor hun aardewerk- en dakpannenproductie in Holdürn (deze Romeinse steenovens lagen bij Berg en Dal en dit was het eerste grootschalig industrieel complex van Nederland). Al vroeg was er ruzie over het gebruik van het ven tussen de boeren van Groesbeek en Mook. Om die reden zou het ven, als oplossing van deze ruzies, doorsneden zijn met de huidige weg. Het Mookse deel van het ven bevat nog water, het Groesbeekse deel is 'lek' en is drooggefallen. Let ook op de 17^e eeuwse 'landweer' rond het ven aan de Groesbeekse kant dat waarschijnlijk aangelegd is als gemeentegrens of als erf afscheiding. De naam De Biesselt komt dus van dit ven, waarbij in de Napoleontische tijd de naam in officiële documenten is vastgelegd op basis van plaatselijke mondelinge navraag. Dit heeft sindsdien op heel wat kaarten en documenten geleid tot de verkeerde vastlegging van de naam De Bisselt, wat de Franse schrijfwijze is van De Biesselt.

Wandelen naar...

de Waterput

Etappe 4: Naar de waterput.

We wandelen even door tot de verkeersweg tussen Groesbeek en Mook waar, op de hoek rechts, een oude waterput staat.

Verhaal 4: De watervoorziening van de Biesselt in vroegere jaren.

Het ven, waar we net langs kwamen, werd meer dan een eeuw lang ook vaak noodgedwongen gebruikt voor watervoorziening voor de lokale bewoners. Voor dagelijks gebruik, maar ook voor drinkwater, verzamelden zij het regenwater in hun kelders maar in droge tijden werd ook uit het ven geput. In de winter en in heel droge tijden viel ook het ven droog en moest zelfs vanuit Plasmolen water worden gehaald. In tonnen werd het water uit de hellingbeken en meertjes aan de onderkant van

de stuwwal verzameld en met heel veel moeite, met karren, naar boven 'gezeuld'. In 1887 werd voor het eerst bij de gemeente Mook om een waterput gevraagd. De inwoners van De Biesselt moesten er meer dan 25 jaar op wachten, maar in 1913 werd de waterput dan toch eindelijk aangelegd, zo'n 57 meter diep. Tot de Tweede Wereldoorlog ging alles goed, maar aan het einde van de oorlog gooiden soldaten veel munitie en wapens in de put, die daardoor niet meer bruikbaar was. In 1946 is vanuit Groesbeek een waterleidingbuis aangelegd met een kraantje bij de pomp. Deze was regelmatig lek en bovendien, in de winter, vaak bevroren. Deze situatie was natuurlijk niet houdbaar en in 1956 werd De Biesselt eindelijk aangesloten aan het waterleidingnet. Inmiddels is de put schoongemaakt en gerestaureerd.

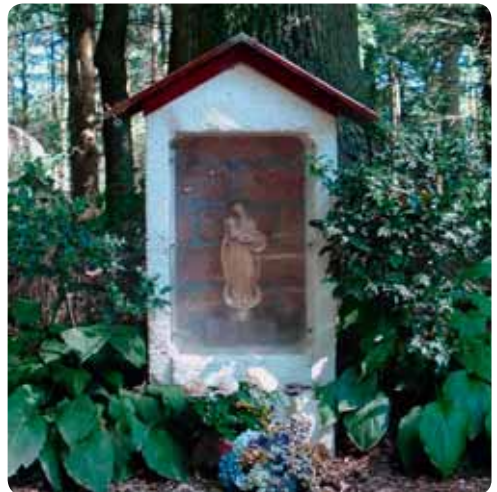
Etappe 5: Tijd voor een pauze?

We steken de Groesbeekseweg over en kunnen, naar behoefte, even kort pauzeren bij 't Zwaantje. We zijn nu ongeveer halverwege onze wandeling. Hierna vervolgen we onze weg, rechtdoor de Bi(e)sseltsebaan in. Na ongeveer 200 meter staat links in de bosrand een klein kapelletje.

Verhaal 5: Het kapelletje op de Biesselt.

Op dit kapelletje zijn de inwoners van de Biesselt bijzonder gesteld. Zij wilden vroeger altijd al graag een kerkje of

een kapel, maar dat kwam er niet van. Tot 1953: in dat jaar trok de bisschop van Roermond door Limburg om een opleving van de katholieke godsdienst onder de bevolking van Limburg te stimuleren. Hij ging bij alle parochies op bezoek met een historisch beeld van Onze Lieve Vrouwe Sterre der Zee. Hij hoorde van de wens van de inwoners van de Biesselt om ook bezocht te worden door Maria en besloot met de processie ook daar langs te gaan. De inwoners van de Biesselt hadden voor die gelegenheid een kapel van dennentakken gemaakt waarin het Mariabeeld, bij de rondgang, werd geplaatst. Er werd gebeden en gezongen en de inwoners van de Biesselt waren zeer tevreden. Ze besloten op deze plaats een eigen klein kapelletje te bouwen, wat sinds die tijd met zorg wordt bijgehouden. Alhoewel de Biesselt tot de gemeente Mook en Middelaar behoort is het opvallend dat dit kapelletje in de bosrand op Groesbeeks grondgebied staat.

Etappe 6: Op weg naar een nieuw Mooks natuurgebied.

We lopen verder dit pad af en negeren twee afslagen naar rechts. We nemen het derde pad rechtsaf (ná een akker en vóór een huis op de andere hoek). We negeren alle kruisingen en afslagen en blijven dit pad volgen tot een dwarsbalk over het pad. Ook hier gaan we rechtdoor en maken even later, ná een tweede dwarsbalk, met het pad mee een bocht naar links. We negeren twee bospaden rechts (o.a. afslag Hikebos) en gaan bij het derde smalle bospad (blauwe paaltjesroute) rechtsaf (even goed opletten). Na zo'n 50 meter komen we bij een hek met een stalen draaihekje als toegang voor het terrein van de Zandberg.

Verhaal 6: De tragedie van het natuurgebied de Zandberg.

Nu is dit gebied een nieuw natuurgebied in ontwikkeling, maar oorspronkelijk was het een zandafgraving. Later werd het de vuilstort van Mook. Deze werd in 1994 gesloten en afgedekt en nog later beplant. Vanaf het einde van de twintiger jaren van de vorige eeuw tot 1963 was hier dus bijna 40 jaar lang een open zandgroeve. Maar ook de plek van een tragedie. In 1948 waren hier kinderen van een scoutinggroep aan het spelen, zoals vaker gebeurde, toen een zandmuur instortte. Verschillende kinderen en twee leiders raakten bedolven. Bijna allen konden snel worden bevrijd. Met hulp van een

aantal mannen, die met spaden waren toegesnel uit Mook, kon ook de laatste scout bijna onder het zand uit gehaald worden. Tot ... opnieuw de zandhelling schoof en deze keer de jongen en een van zijn redders bedolf. Deze keer werden ze te laat uitgegraven en waren beiden ter plaatse overleden. In mei 2008 zijn ze hier herdacht bij de plaatsing van een gedenkteken onder aan de Zandberg.

We staan hier aan de rand van on-Nederlandse heuvels die de stuwwal worden genoemd. Deze stuwwal heeft een heel andere ontstaansgeschiedenis dan de heuvels in het zuiden van Limburg en is 'geboren' in de één na laatste ijstijd. In die ijstijd (de Saale-ijstijd), van zo'n 180.000 tot 130.000 jaar voor Chr. is, in een heel strenge koudeperiode, de poolijskap van Scandinavië tot in ons land geschoven. Door de dikte van de ijslaag (soms wel 200m.) en het gewicht ervan werden onderliggende zand- en leemlagen naar de rand geperst. Zo vormde zich aan de voet van deze ijskap een stuwwal dwars door Nederland: van Montferland, via het Rijk van Nijmegen, de Zuid-Veluwe Zoom naar de Utrechtse Heuvelrug. Zelfs het voormalige eiland Wieringen is nog een restant van deze stuwwal. Op de plaats waar we nu staan, hier bij Mook, kwam dus het meest zuidelijke puntje van het ijs uit de Saale-ijstijd in Nederland. Op sommige plaatsen was de stuwwal tot 200m. hoog opgestuwd. Door erosie zijn de toppen inmiddels afgevlakt tot maximale hoogten van 70 tot 80 m.

In de laatste ijstijd (zo'n 50.000 jaar geleden) is de ijskap niet meer zo zuidelijk gekomen.

Vóór deze Saale-ijstijd liepen de grote rivieren in ons land van zuid naar noord en mondden, in een grote delta uit in zee. Door de ijskap en de stuwwal werden de Maas en de Waal/Rijn gedwongen hier hun loop te wijzigen met een bocht naar het westen, voor de stuwwal langs, zoals nu nog steeds. Toch is de stuwwal hier bij Mook het enige stukje stuwwal in Nederland wat ten zuiden van de Waal/Rijn ligt. Hoe kan dat? De verklaring hiervoor is dat de Rijn lange tijd door het ijs en de stuwwal geblokkeerd werd en een uitweg zocht. Uiteindelijk brak de Rijn dwars door de stuwwal heen en vormde een nieuw stroombed naar het westen. Het gebied bij Arnhem waar dat gebeurde heeft daarom de naam de 'Gelderse Poort' gekregen.

Etappe 7: Op zoek naar de Twee Schansen.

We lopen met het hoofdpad mee de Zandberg af, naar beneden. Onderaan komen we bij de uitgang van dit natuurgebiedje en gaan weer via een draaihekje het terrein uit.

We steken de Groesbeekseweg over en lopen een asfaltweggetje in. Na 100 meter maakt de weg een bocht naar rechts. Even daarvoor begint een onduidelijk bospad, schuin links, wat wij inslaan. Dit gaat al snel steil naar beneden. We komen in een dalletje op een 5-sprong en nemen het tweede pad rechts wat weer steil omhoog loopt. Boven aangekomen houden we links aan, een bospaadje met aan de linkerkant een open heideveldje (in aanleg) en rechts een bosje. Nog even verder en we komen bij het informatiebord van de Mookerschans.

Wandelen in...

Plasmolen-Mook

Verhaal 7: De mysteries van de Mookerschans.

Kort na het einde van de 80-jarige oorlog was Nederland weer in oorlog. In 1672 (het Rampjaar) verklaarden Frankrijk, Engeland en Zweden de oorlog aan het nieuwe Nederland van na 1648, toen geheten: 'De Zeven Provinciën', deels uit afgunst om de koloniale rijkdommen uit de Gouden Eeuw, deels ook door expansiedrift van Frankrijk. Dat land viel Nederland binnen en had al snel het oosten van Nederland in handen. De Twee Schansen in de buurt van Mook zijn uit deze periode, maar hun ontstaansgeschiedenis

en precieze doel zijn onzeker. Vermoedelijk zijn ze opgeworpen door Staatse troepen ten tijde van stadhouder Willem III. Mogelijk hoorden ze bij enkele verdedigingslijnes, die voor de beveiliging van kampementen in open veld waren opgeworpen. Of ze ook daadwerkelijk als zodanig gebruikt zijn is onbekend. Ze hebben in ieder geval de Fransen niet tegengehouden. De Fransen werden gestopt door het feit dat West-Nederland afgesloten werd van Oost-Nederland door het onder water zetten van een breed gebied, van het IJsselmeer tot aan de Biesbosch. Na een poging om in de winter van 1676 over het ijs naar Amsterdam te trekken, wat eindigde in méér dan een nat pak, waagden de Fransen zich niet meer op het ijs. De oorlog eindigde in 1679 met het vergeten Verdrag van Nijmegen.

Etappe 8: De tweede schans: de Heumense Schans.

We steken de Mookerschans, met het pad mee, dwars over. We moeten hierna even rechtdoor naar de bosrand. Vervolgens gaan we op het pad naar links, met een bocht weer naar beneden. Beneden aangekomen gaan we, met een

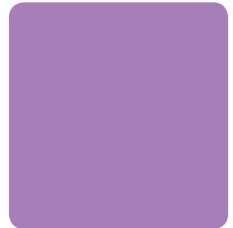
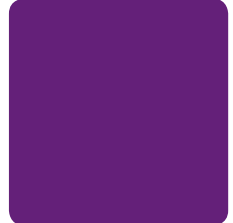

rechtse bocht, het hoofdpad op. We slaan het eerste zijpad links in en lopen, langzaam dalend, naar een volgende T-splitsing. Hier linksaf. Even verder is er een afslag naar rechts met een stevig houten hek. Hier moet u kiezen. Als u inmiddels genoeg gewandeld heeft kunt u hier rechtdoor blijven lopen, dan lopen we het bos en heidegebied van de Twee Schansen uit en komen al weer snel bij het station van Mook-Molenhoek. We zien dat dan rechts aan het einde van de parkeerplaats liggen. Daar is het eerst mogelijke eindpunt van de wandeling. Als u nog niet uitgewandeld bent, kunnen we, in een extra kwartiertje, hier ook rechts het hek door naar de Heumense Schans, met een prachtig heideveld en een groots uitzicht. Als we het hek achter ons sluiten, klimmen we eerst een steile trap op om weer op hoogte van de stuwwal te komen. Boven vervolgen we het pad dwars over de heide. Even verder komen we bij de Heumense Schans.

Verhaal 8: De Heumense Schans.

Deze Schans is het zusje van de Mookerschans; uit dezelfde tijd en zeer waarschijnlijk met

het zelfde doel gebouwd. Het verschil is dat de Heumense Schans (ook wel 'Sterrenschans' of Paardenschans genoemd) de vorm van een vijfpuntige ster heeft. Dit was in die tijd redelijk uniek. In Nederland zijn schansen bekend met vier en met zes of zelfs met acht hoeken. De reden waarom deze Heumense Schans vijf hoeken heeft is niet bekend. De Heumense Schans is ook een maatje kleiner dan de Mookerschans. De gedenksteen in het midden van de Heumense Schans herinnert aan de naamgever van de stichting die dit natuurgebied aan de Vereniging Natuurmonumenten geschonken heeft.

Als we even de tijd nemen en om ons heen kijken, hebben we een mooi uitzicht over het Maasdal en het Brabantse land, met aan de overkant van de Maas het dorpje Katwijk. Om ons heen zien we een prachtig heideveld, onderdeel van een oud gebied van woeste grond dat in de middeleeuwen van Plasmolen tot aan de oude stadsmuren van Nijmegen liep. Inmiddels zijn de heidegebieden sterk gereduceerd tot enkele kleinere veldjes die onderhouden en grasvrij worden gehouden door Schotse Hooglanders. Deze grote grazers kunt u dan ook in dit gebied tegenkomen. Ze zullen u niets doen als u hen ook niet stoort. Als u enige afstand houdt (ongeveer 25m.) en niet tussen een groep doorloopt, zullen ze u hoogstens wat afwezig aankijken onder hun vlossige bles.

Etappe 9: Terug naar het vertrek.

Ook deze schans steken we met het pad dwars over. We volgen het pad door de hei en lopen het bos in tot aan een houten hek waar we doorheen gaan om het gebied weer te verlaten. Rechtdoor komen we automatisch op een breder pad wat we, met een flauwe bocht naar rechts, vervolgen tot aan de verkeersweg. Hier slaan we linksaf en gaan de spoorbrug weer over. Meteen na het spoorbruggetje naar links, het trottoir/fietspad op langs het spoor. We volgen dit tot we weer voor het station Mook-Molenhoek staan, het einde van onze wandeling. Als u een alternatief vertrekpunt hebt gekozen, gaat u vanaf hier verder met de beschrijving van etappe 1.

Wanderroute
—

Ingekorte route
—

Verhaal nummer
7

NS station Mook - Molenhoek
[NS logo]

Parkeerplaats Station
P1

Parkeerplaats Jachtslot
P2

Parkeerplaats 't Zwanenje
P3

Plasmolen-Mook

Wandel ook mee met...

“De broertjes van Oranje Nassau achterna naar de Mookerheide...”

Een prachtige wandeling van 2,5 à 3,5 uur die ons voert door de indrukwekkende hellingbossen van de stuwwal met Romeinse herinneringen. Verder gaat het via het weidse Groesbeekse plateau, met de herinneringen aan tragedies uit de Tweede Wereldoorlog. Via de historische Mookerhei, waar we stilstaan bij verhalen en overleveringen over de 80-jarige oorlog, gaan we terug naar ons vertrekpunt.

“Een stukje met de Maas mee...”

Een prachtige wandeling tussen de 2,5 en 3,5 uur. Deze wandeling neemt ons mee langs de Mookerplas, via Huize Middelaar langs de rustgevende Maasuiteerwaarden naar Cuijk met haar indrukwekkend Romeins verleden.

‘Wandelen met verhalen’. Van Pasen tot eind oktober organiseert de VVV-Plasmolen iedere donderdag begeleide wandelingen waarbij een ervaren gids bijzonderheden over de omgeving vertelt.

Internationale Wandelvierdaagse Nijmegen. Dit wereldberoemde evenement vindt ieder jaar plaats in de 3^e week van juli, met op donderdag de doortocht in Mook, Middelaar en Plasmolen en op vrijdag door Middelaar, Mook en Molenhoek.

BEREIKBAARHEID

▶ Indien u met de auto komt, bereikt u Plasmolen-Mook vanaf de A73, afslag Mook. De gemeente Mook en Middelaar ligt aan de N 271 tussen Venlo en Nijmegen.

▶ Molenhoek is te bereiken per trein. Vanaf station Nijmegen CS neemt u deze trein richting Venlo, deze stopt in Mook-Molenhoek, of u neemt buslijn 83 naar Molenhoek, Mook, Plasmolen en Middelaar.

COLOFON

Met dank aan
Theo van Brunschot (tekstschrijver),
Gemeente Mook en Middelaar,
Plasmolen-Mook Toerisme en Recreatie,
Natuurmonumenten

Fotografie
MUPH Make-up & Photography, Frans van
Kuppeveld, H.G.A. Mokink, Jan Boot,
Bart van der AA Natuurmonumenten,
RBT KAN, Rinie Theunissen

Grafische verzorging
MUPH Make-up & Photography

Topografische ondergrond © 2010

MUPH
make-up & photography

MUPH levert inspirerende fotoconcepten met beleving.
Wij combineren fotografie, visagie en styling op een unieke wijze
en kunnen daardoor alle opdrachten aan!
Kijk op www.MUPH.nl en informeer wat wij voor u kunnen betekenen.

Gemeente Mook en Middelaar